

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izmiki medelje in prasnike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Zavezanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopijski naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnništva naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Razni glasovi.

V Ljubljani, 5. decembra.

V taboru nemških levičarjev vlada nepopisno veselje in le-teh glasila naznanjajo svetu vladni poraz pri glasovanju o dispozicijskem fondu s tako radostjo, kakor da je zasijala zarja levičarske vlade. Političnega pomena tega glasovanja sedaj pač še ni moči določiti, vendar pa je zanimivo in poučno, kako sodijo razni listi to znamenito parlamentarno dogodbo.

Levičarska glasila so, kakor že rečeno, radosti izven sebe in proslavljajo to „svojo“ zmago kar najbolj mogoče, pozabivši pri tem, da gre zmaga pravo za pravo mladočeškem in neodvisnim hrvatskim in slovenskim poslancem pripisati.

„Neue Freie Presse“ popisuje dogodbe pri debati in pri glasovanju tako, kakor da so Mladočehi pomagali vladi ter pravi: Lueger, Pattai, Schneider in vsa ta, še le pred kratkim od cesarja ožigosana družba glasovala je za vladno, Mladočehi so pokazali prvič, kako so že ukročni in poslali iz dvorane nekatere svoje člane, ker jih zadržuje strah za mandate, da bi se odkrito izrekli za politiko pobiranja drobtin. S to mešano družbo, ki se je pridružila Poljakom in grofu Hohenwartu, šlo je ministerstvo v boj in bilo poraženo. Te zmage pomen je, da večina poslanske zbornice in sicer večina tistih zmernih elementov, katere je v mislih imela vlada pri prestolnem nagovoru, nima zaupanja v ministerstvo. Prvo glasovanje po odklonitvi levičarskih predlogov gledé trdne večine je pokazalo jasno, da vlada nima večine zbornice na svoji strani, a vzlic temu pogreša vlada glasom svoje izjave raje podporo levice, nego podporo grofa Hohenwarta in princa Schwarzenberga. Sedaj se bo pokazalo, kako misli vlada, ki se drži, kakor pravi, načel, izrečenih v prestolnem nagovoru, izvršiti ta svoj program. Prišel je čas, ko niso samo gospodje Gregri, ampak tudi Pattai veleuplivni; gospod Trojan se je grofu Taaffeu na ljubav vzdrl glasovanja, mehanik Schneider je član vladne stranke in vse le zato, ker je grofu Taaffeu mogoče vladati le s pomočjo zmernih strank. Difficile est, satyram non scribe!

Bolj pošten je to pot „Neues Wiener

Tagblatt“, ki izrecno povdarja, kako velik je razloček mej Mladočehi, ki so leviči pomogli do zmage, in protisemiti, ki so vladi hiteli na pomoč. Ta list pravi, da je to prvi boj levice proti vladi in prva zmaga, katera bo gotovo imela znamenitih, vsaj moralnih posledic.

Oficijozna „Presse“ sodi, da so po glasovanju o dispozicijskem fondu parlamentarne razmere zopet takšne, kakeršne so bile začetkom sedanje sešije. Grof Taaffe je jasno povedal, da mu je mnogo na tem, da ostane v zvezi z levico in to je tudi uzrok, da ni odgovoril niti besedice na osobne napade Plenerja, na katere mu je sicer že Jaworski primerno in dobro odgovoril. A ne samo grof Taaffe, ampak tudi govornika desnice sta pokazala, da bi nerada uničila vezi, ki njiju stranki vežeta z levico. Plenerjev govor je dokaz, da se levica še do danes ni sprijaznila z mislijo o koaliciji vseh zmernih strank, ampak da želi drugo parlamentarno formacijo, ne da bi imela moč ustanoviti jo. Takšen je sedaj položaj in kdaj se bo rešil, tega ne vé nihče povedati.

Glasilo ministerstva unanijh rečij, „Fremdenblatt“, zagovarjalo je ves čas, kar traja kriza, levičarske težnje. To je nov dokaz, kako upliva unanija politika na notranjo. V ozadji se kaže — trojna zveza! Listu ugaja zlasti bodoča večina, kakeršno želi sestaviti Plener, obžaluje pa, da je malo upanja, da bi se ta načrt uresničil in se boji, da bi v taki večini nastali kmalu razpori.

Stališče mladočeških poslancev sodijo češki listi različno, kar je povsem naravno.

Staročeški „Hlas Naroda“ se roga mladočeškim poslancem, da niso porabili prilike postati jeziček na parlamentarni tehtnici. List sodi, da bi se bili morali mladočeški poslanci glasovanja vsaj vzdržati ter tako dokazati soglasje svoje z govorom princa Schwarzenberga.

Na istem stališči stoji „Politika“, ki misli, da bi bili morali Mladočehi vzdržati se glasovanja; naj bi se bili izjavili energično in odločno zoper vladno ter povdarjali svoje stališče, a glasovati bi ne bili smeli. Da so glasovali zoper dispozicijski fond, je ravno tako obsoditi, kakor da sta glasovala staročeška poslanca Polak in Dostal zanj. Mlado-

čehi imeli so za vzdržavanje od glasovanja izvrstno motivacijo in bi bili lahko premenili parlamentarno situvacijo v korist češkega naroda, a s svojim glasovanjem odtujili so si desnico še bolj ter pomogli do zmage narodnim sovražnikom, kateri bodo zmago dobro izkoristili.

Mladočeški „Narodni Listy“ pišejo: Odklonitev dispozicijskega fonda je velepomembna dogodba v zgodovini naše monarhije. Ministerski predsednik izjavil je sicer, da glasovanja o tej predlogi ne zmatra izrazom zaupanja ali nezaupanja, a to je storil šele po izjavah strank, ki so precizirale svoje stališče proti vladi, in ker je večina zbornice glasovala zoper vladno, zmatrati je glasovanje za političen poraz ministerstva Taaffeovega. Resnega tega fakta ne more premeniti niti najboljši dovtip niti sveži humor ministerskega predsednika. — Mladočeški organ omenja izjavo, katero je podal grof Taaffe in ki je bila naravnost in odločno naperjena zoper češko državno pravo ter dostavlja: Tistega poštenega in patrijotičnega Čeha bi radi videli, katerega včerajšnja izjava grofa Taaffeja ni globoko užalila in vzpodbudila k najodločnejši opoziciji zoper vladno in nje program. Ako ima sploh kdo v parlamentu povod, upirati se sedanjemu vladnemu programu ter na vse načine izražati grofu Taaffeju nezaupanje, tako so to zastopniki naroda češkega. Oni storili so le sveto svojo dolžnost, ko so glasovali zoper dispozicijski fond.

Poljski listi ne pripisujejo glasovanju o dispozicijskem fondu nikake važnosti, trdeč, da je vlada že pred glasovanjem skrbela za to, da bo kriza brez posledic iztekla. Levičarji so se dispozicijskemu fondu uprli le radi volilcev, na resno opozicijo pa ne mislijo.

Konservativni glasili „Vaterland“ in „Grazer Volksblatt“ obojata seveda Mladočehi, da niso glasovali za vladno, „Vaterland“ pa karakterizira Plenerjevo zmago z nastopnimi besedami: „Plener je dobil večino in je torej navidezno zmagal. Ta zmaga se pa koj spozna kot popoln poraz, čim se uvaž, da je bila izvojevana le s pomočjo 34 Mladočehov in 6 Hrvatov, torej najsrdečjših nasprotnikov levice. Posebno drastično pa ilustrira levičarsko zmago to, da je levičarski minister grof

LISTEK.

K jubileju češkega gledališča.

Češko narodno gledališče slavilo je dne 18. novembra t. l. obletnico dveh važnih momentov svojega razvoja. Ta dan je bilo trideset let tega, kar se je otvorilo provizorno „Prozatimni divadlo“, kjer je češka Talija željno pričakovala otvoritve novega hrama umetnosti, in ravno ta dan je bilo devet let tega, kar se je preselila v krasne prostore v novem domu „Na nábreží“.

„Prozatimni divadlo“ ni bilo rojstveni kraj češki drami. Tudi predstave v starem nemškem gledališču na „Ovocnem trhu“ so bile pomembne ter uplivala na razvoj češke drame tako, kakor prejšnje predstave v sedanjih deželnozborski dvorani in v gledališčih „V Kotcích“ in v „Boudi“ na „Vaclavském náměstí“ ter na vseh tistih malih odrih, po katerih se je morala potikati muza, dokler ni dobila pramernega pribežališča v „Prozatimnem divadlu“. Predstave v teh kolikor toliko bornih hramih pomagale so izdatno, buditi narodno zavest. Burke starejše dobe, katere so pisali Stěpánek et consortes, in pa literarno že boljše, večinoma

zgodovinske igre Mikovčeve, Tylove in Klicperine so bile na dnevnem redu in ob njih vzgajali so se diletanti v igralce, igralci pa v umetnike, ob njih unemala in vzgajala se je gledališka publika. Le tako je bilo tudi omogočeno, da je češko gledališče, čim je dobilo primeren, samostojen bram, jelo takoj strmeti po najvišjih smotrih umetnosti.

V narodih, ki se šele budé iz dolgega sna, ima umetnost povsod jednako usodo, tako tudi v Čehih. Prava, plemenita umetnost ni mogla tedaj priti do veljave. Narodnim prvoborilcem služila je le kot sredstvo za probujo naroda; to je bila nje prva svrha, sicer lepa, sveta svrha — ali prava svrha umetnosti to ni. Šele pozneje, ko je bil narod že probujen in ko je muza prebila dobo popotovanja z odra na oder, šele tedaj jel se je upoštevati tudi idejalni moment. Prava, neskalkljena umetnost jela se je — na češkem odru gojiti šele tedaj, ko se je otvorilo „Prozatimni divadlo“, kjer se je umaknila tendencijozno-patrijotična drama, katera se ni ozirala na umetniške idejale, novi višji smeri. Uzbujeni narod je zahteval, da se mu podaja v novem hramu domača hrana, zahteval je — in to posebno povdarjamo — da bodi umetnost narodna, tipično češka. Poseben slučaj je na-

nesel, da se je začelo to realizovati na tistem umetniškem polju, ki je narodu češkemu od nekdaj posebno omiljen. Češka opera se ni počasi, korak za korakom razvijala. Genijalni Friderik Smetana dvignil jo je hipoma visoko. „Braniboři“ je bil začetek (prvikrat se je predstavljala ta opera l. 1864, torej dve leti po otvoritvi „Proz. divadla“), „Libuša“ vrhunec češke lirično-dramatične umetnosti. Kot Rikarda Wagnerja zvesti somišljenik prelil je ideje tega velikega reformatorja moderne dramatične glasbe v izključno češko obliko; — umetniško veropoved Smetane izrekel je duhoviti njegov apostol Hostinský jedrnat in kratko „Bud'me Wagneriany — ale v opeře české“. Najvišje smotre moderne opere spojil je skladno z narodnim značajem. Češka opera, kakor jo je ustvaril Smetana, odgovarja popolnoma modernemu idejalu, čeprav je bila tako rekoč šele sedaj odkrita za glasbeni svet; umestno pa je še vprašati: je li veliki Wagner tako tipično nemšk, kakor je Smetana tipično češk umetnik? Rekli bi da ne!

Češka, če ne narodna, pa vsaj iz češke zgodovine zajeta drama rodila se je iz patrijotičnih iger popotne dobe, a „Prozatimni divadlo“ ni bilo ugodno nje razvoju. Moderna realistična smer

Kuenburg pred glasovanjem zbežal. S stranko in proti vladi ni mogel glasovati, z vlado in proti stranki pa tudi ne.

Kakor umevno, se zanimajo za razmere v avstrijskem parlamentu tudi madjarski listi. Vsi so jedini v odporu zoper vlado, ker ni hotela vzprejeti pogojev, katere je stavil Plener, dobri prijatelj Madjarov. Večina madjarskih listov dvomi, da bi se grofu Taaffeu posrečilo, sestaviti stalno večino brez podpore levičarjev in bojé se, da bi sedanja kriza utegnila postati nevarna dualizmu in celi monarhiji.

Nemški listi so seveda vsi na strani levičarjev. „Vossische Zeitung“ misli, da se levica nikakor ne more pobotati z grofom Taaffeom, ampak da bo morala zopet začeti odločno in dosledno opozicijo in prisiliti zaupnega svojega moža v ministerstvu, grofa Kuenburga, da odstopi. Istega mnenja je tudi „Münchener Allgemeine Zeitung“, katera se pa boji, da bo grof Taaffe pridobil za se Mladočehé in protisemite ter tako sestavil večino, kateri sicer ne gre prorokovati dolgega obdobja, ki pa mu bo pomagala vsaj za nekaj časa voditi državno upravo.

Državni zbor.

Na Dunaji, 2. decembra.

(Konec.)

Po izjavah načelnikov strank in ministerskega predsednika oglasi se znova posl. Plener, da pred glasovanjem še jedenkrat precizira stališče svoje stranke. Pravi, da se je Jaworski trudil govoriti zmerno in izrekel patrijotična načela, s katerimi soglašajo tudi levičarji. Prav za prav pa ni povedal glede ustanovitve nove večine drugega nič, kakor to, kar je dan poprej že razglasil govornik, samo da je zamolčal ime avtorjevo. Omenil je tudi posvetovanja, vršivša se l. 1891 z vlado in to predno se je sešel državni zbor. Pred vsem treba odkrito in brez ovinkov povedati, katere stranke naj se sprejmejo v večino in katere naj bodo izključene. Koalicija strank, če so posamni deli še tako zmerni, mora vendar imeti neko politično vsebino, ker se stranke vendar ne morejo odpovedati vsem svojim idealom in ker je vlada brez politične barve nemogoča. Politična koalicija ima obdobje le, če so se posamni deli zjedini o poglavitnih političnih vprašanjih. Prirediti je Jaworskemu, da je v prvi vrsti potrebno zjediniti se o trozvezni unanji politiki. Mi odobravamo to politiko in smo prepričani, da nje smeri ni môtiti ločiti od smeri notranje politike. Tu se imajo poskusiti stranke, katere bi bodoči večini ne mogle ali ne smele pripadati. Prav zato, ker smatramo stvar kot resno in ne mislimo sestaviti večino od danes do jutri, prav zato želimo, da se politični sistem postavi na trdno podlogo. Element tej podlogi pa je unanja politika. Tisti, ki se tej politiki z vso silo upirajo, ne morejo pristopiti novi večini, ne zato, ker jih druge stranke ne marajo sprejeti, ampak ker sami po svojem, od nas vedno spoštovanem prepričanju ne morejo pristopiti. Brezpametno in nedostojno bi bilo tirjati od njih, naj vse te stvari ne zmatrajo za resne in naj navzlic temu ustopijo v večino. Mogoča je torej samo takšna večina, v katero se zdru-

žijo stranke, čijih najvažnejša načela si niso diametralno nasprotna. Večina, sestavljena iz strank, ki imajo o temeljnih pogojih državnega obdobja nepremostno nasprotno mnenje, je nemogoča. To velja zlasti glede državnega prava. Tiste parlamentarne skupine, katere imajo jasna načela o državnem pravu, so se s tem same ločile od nas. Izvajanja poslancev Jaworskega in grofa Hohenwarta so nas prepričala, da je ustanovitve večine po želji levičarjev za sedaj nemogoče. Govornik pravi, da je morda prevelik sangvinik, ker se navzlic temu kot dober Avstrijec še vedno ne odpove zadnji nadeji. Grofa Taaffe današnje izjavo vzeli smo z zadoščenjem na znanje, akopram vemo, da so to samo besede, katerim ne bodo sledila dejanja. Besede same so prav lepe, ali tekom zadnjih let skusili smo toliko, da nam ne zadostujejo več same besede, tembolj, ker smo jih že v prejšnjih letih večkrat slišali in se osvedočili, kako malo povedo. Zato moram imenom moje stranke ponoviti, da besede ministerskega predsednika niso na nas naredile tistega utisa, da bi bili mogli premeniti že včeraj napovedani svoj votum. Zato izjavljam, da bomo glasovali zoper dispozicijski fond.

Posl. Hauck izjavi v svojem in v imeni nemško-nacionalnega poslanca Dötza, da misli glasovati zoper dispozicijski fond.

Po končani debati oglasi se za stvaren popravek posl. princ Schwarzenberg ter pravi, da se v zadnjem svojem govoru ni uprl dualizmu, ampak samo rekel, da se morajo nazori, ali je dualizem koristen ali škodljiv, še razbistriti. Gotovo je, da se na Ogerskem velika stranka pogodbi iz leta 1867 siloma upira in da je torej prav na Ogerskem neobhodno potrebno, da se nazori pojasné. Tega pa nisem rekel, da bode pojasnilo naperjeno zoper dualizem. Besede moje obrnne so bile zoper tisto stranko in tisto gibanje, ki deluje na to, da se ogerska državna polovica odcepi od monarhije, kar bi bilo v očitno škodo vsi državi. Govornik pravi, da je stranka njegova respektirala dualizem redno in tako, kakor vsaka druga stranka. S tisto pravico pa, kakor se pri nas tirja spoštovanje pogodbe iz l. 1867, smeti je to tirjati tudi onstran Litve. Podpora Ogerske nismo mi nikdar iskali, kakor se ne bojimo tistih elementov na Ogerskem, ki so nevarni dualizmu, ker se mu protivijo. Meja avstrijskemu patrijotizmu in udanosti za cesarja ni ob Litvi.

Poročevalec Meznik obžaluje, da je razcepjenost čeških poslancev tolika, da bode večina čeških zastopnikov glasovala zoper točko, o kateri poroča češki poslanec. Vez, ki je vezala Čehé in vlado, pretrgala se je tisti hip, ko je Pražak odstopil. Neumevno je, zakaj se razburjajo nemški poslanci, čuvši, da pride v ministerstvo nov zaupni mož češkega naroda, in isto tako neumevno je, da tirjajo levičarji od vlade, naj sestavi novo večino, akoprav so toliko časa delovali zoper to vlado. Nemškim levičarjem je gotovo najmanj ugajala trditev ministerskega predsednika, da je strankarska vlada v Avstriji nemogoča. Če levičarji vse dobro preudarijo, spoznajo lahko, da je grof Taaffe zanje toliko storil, da mu ni ničesar več storiti mogoče.

Izid glasovanja naznanili smo že v sobotni številki.

— in le v tej je mogoče stvarjati tipično narodne proizvode — je iz umevnih razlogov nasprotna zgodovinski smeri in ker so starejši pisatelji, tudi ko je bilo že odprto „Prozaimni divadlo“, zajemali svojim igram snovi iz zgodovine, zastalo je napredovanje. Tudi artistično vodstvo gledališča ni negovalo te umetniške smeri ter ves trud obračalo na klasike. Režiser Kollár in z njim vse osebe se je trudilo s Shakespearom, Calderonom, Molièrom, Schillerjem; potem je prišla éra francoske konverzacijske igre, kateri je do zmage pomogel za češko veselo igro preznameniti Bozdéh, potem pa za umetnost žalostna doba, ko so se uprizarjale le igre, ki so polnile blagajno, dočim za dramo, zajeto iz specifično češkega narodnega življenja, ni bilo mesta. Šele v novem gledališči prišli so do veljave mladi realisti, stoječi na narodnih tleh: Stroupežnický, Šimáček, Svoboda, Gabrijela Preisova, Jirasek, vsi pravi umetniki in če niso tako splošno človeškega pomena, kakor realisti drugih narodov, pa so toliko bolj češko-narodni.

Kako velikega pomena za češko dramo in komedijo so umotvorili Kollárja, Vrchlickega, Zayerja, Jeřabeka, Šuberta, Štolbe in

cele vrste drugih, znano je iz časnikarskih poročil in tukajšnjih predstav. V tej črtici hoteli smo opisati samo razvoj tipično narodne drame, da bi hoteli popisati vso dramatično literaturo, bilo bi postaviti celo knjigo. Prav iz teh uzrokov tudi nismo govorili o razvoju reproduktivne umetnosti, omenimo naj le, da so bili že koj iz začetka mej češkimi igralci nekateri res veliki umetniki. Kake vrste igralce premore sedaj češko gledališče, to se je pokazalo posebnost na Dunajski razstavi. Da upliva napredek in razvoj produkcije tudi na reprodukcijo, to je jasno, in to je lahko konstatirati tudi v Čehih.

Še nekaj!

Tudi slovensko gledališče praznuje v kratkem jubilej in tudi zanje se je začela nova doba z otvoritvijo novega brama. Sedanje naše razmere so močno podobne razmeram v prvi, začetni dobi češkega gledališča. Slovenska dramatika se je doslej razvijala ravno tako počasi, kakor nekoč češka. Ali pa bode v novem gledališči tudi tako napredovala, kakor češka, odkar se je preselila v novi, krasni svoj dom? Kdaj se bomo popeli tako visoko, kakor je sedaj „Národní divadlo“ in — ali se sploh kdaj popnemo do te višine? — Upajmo in — delajmo.

— ff —

Politični razgled.

Notranje dejele.

V Ljubljani, 5. decembra.

Senzalna vest.

Oficijozni listi naznanjajo, da bo državni zbor samo do sobote dne 17. t. m. deloval in da se bodo ta dan začele Notranje parlamentarne počitnice, trajajoče čez novo leto. „Presse“, tudi oficijozno glasilo, naznanja, da misli vlada tekom prihodnjih daj predložiti budžetni provizorij in potem saustaviti zasedanje. Nekateri Dunajski listi naznanjajo tudi, da misli vlada razpustiti državni zbor in da je že obvestila politične načelnike v posameh deželah, naj storé potrebne priprave.

Parlamentarni položaj.

O demisiji levičarskega ministra grofa Kuenburga se nič več ne sliši. Trdi se sicer, da bo še tekom tega tedna grof Kuenburg odstopil, a z druge strani se trdi, da so mej njim in Taaffeom že vse difference uravnane, in da se bo v kratkem slovesno obnovilo prijateljstvo mej Taaffeom in levičarji. V jutrišnji seji se to še ne bo zgodilo. Jutri pride na vrsto proračun ministerstva notranjih rečij. Pred razpravo odgovoril bo grof Taaffe na interpelacije gledé razpusta Liberškega občinskega sveta in to bo izvestno tudi glavni predmet govora.

Magnatska zbornica ogerska.

V soboto predložila je vlada magnatski zbornici budžetni provizorij. Mislilo se je, da pride do večje debate o cerkvenopolitičnem programu nove vlade, kar pa se ni zgodilo. Škof Schlauch izjavil je v imeni duhovščine, da ta odobrava splošni vladni program, nikakor pa ne cerkvenopolitičnega njenega stališča. Duhovščina neče določiti meritornega svojega stališča, dokler ne pridejo dotične predloge pred zbornico. Zbornica je odobrila indemiteto.

Vnanje države.

Razmere v Srbiji.

Ker je občinski svet Beligradski odklonil rešiti nezaupnico zakonitim putem, odredila je vlada, da se morajo volilci izraziti o nezaupnici ter storila vse potrebne priprave za glasovanje. Razburjenost narašča bolj in bolj in vse stranke delajo uprav grozničev. Radikalci upajo, da bo večina volilcev izrekla sedanjemu občinskemu svetu zaupanje, kar bi bilo za vlado čuten poraz. Glasovanje se vrši te dni, in sicer po mestnih okrajih.

Prememba ustave v Bolgariji.

Stambulov in Koburžan začela sta novo, zoper nekatere svobodne določbe ustave naperjeno akcijo. V četrtek zvečer sklical je Stambulov narodne poslance in jim predložil svoj načrt. Odpraviti hoče določbe o svobodi tiska — čeprav so sedaj že jako neznatne — in tudi število poslancev hoče skrčiti tako, da ne bode prišel več jeden poslanec na 10 000, ampak na 30 000 prebivalcev. Vrh tega hoče vzprejeti v ustavo določbo, da morajo biti potomci Koburžanovi pravoslavne vere, pomnožiti namerava število ministrov in izdati neke naredbe gledé tujih redov, katere je bilo doslej prepovedano nositi. Glavno je pač, kar se dostaje tiska in poslancev. Stambulov vidi, da se opozicija množi in ker ga je strah, storil bi rad, kar mogoče, da ohrani oblast v svojih rokah.

Francoska kriza

razburja še vedno duhove. Carnot je naročil Kazimirju Perierju, naj sestavi novo ministerstvo in ta se tudi trudi ustreči temu naročilu, ne da bi se mu bilo doslej posrečilo. Z ozirom na ozko zvezo z Rusijo je potrebno, da ostaneta v ministerstvu Ribot in Freycinet, ostali člani Perierovega ministerstva pa bi bili oportunisti, ker je Perier jako zmeren republikanec in priljubljen tudi monarhistom. Radikalna stranka ni zadovoljna, da sestavlja novo ministerstvo Perier in če bo ta naslanjal se le količkaj na monarhiste, uprli se mu bodo radikalci in oni imajo moč zrušiti vsak vladni sistem.

Dopisi.

Iz Rajhenburga, 4. decembra. [Izv. dop.]

(Anton Kacjan †). Jedva se je potolažil naš trg o prebitki izgubi tukajšnjega slovitega šolskega ravnatelja gosp. Jamška, že je tirjala nemila osoda zopet novo žrtev mej rodoljubnimi domačini: c. kr. poštarja in trgovca g. Antona Kacjana. Krepek in zdrav na duši in telesu obetal je utakati še lepo vrsto let; ali moreča pljučnica vrgla ga je na smrtno posteljo ter za deset dni zagrebla tudi v prerani grob. V nedeljo, dne 27. novembra oznanil je namreč zvon raz visoke line, da je preminol zemljan blage duše, dobrega srca. Rajni je bil vnet za vse dobro, vnet rodoljub in skrbel tudi v istem pomenu za svojo družino. Število tukaj zavednih, naprednih mož in domačinov je sicer majhno, a krepko brani in utrjuje ugled svoj. S tem slovel je ravno tudi pokojni ob našem Posavju in onstran teh mej, ter zajemal kot narodnjak našega trga prav odlično mesto. Užival pa je tudi kot tržan vso čast in zaupanje: županil je namreč le-tu 6 let, bil do svoje

smrti občinski odbornik, vselotni ud in načelnik krajnega šolskega sveta, ud okrajnega zastopa, marljiv odbornik domače čitalnice itd. Kako je bil rajni v časih, imeli smo priliko opazovati pri njegovem pogrebu. Okoli tisoč ljudi privabila je tužna ta vest sorodnikov, prijateljev in znancev spremljat ga k zadnjemu počitku. Pogreb je vodil tukajšnji g. župnik s štirimi gg. duhovniki in vrh tega še z opatom in priporjem tukajšnjih očetov trapistov. Med tužnim zvonenjem, mimo črnih zastav in črno prepreženih svetilnic premikali se je ves sprevod, kateremu na čelu je korakala šolska mladež z učiteljstvom, zatem udje krajnega šolskega sveta, občinski odbor z županom vred in slednjič ostala množica ljudstva. Na grobu peli so pevci žalostinki „Nad zvezdami“ in „Na grobeh“ tako ginjaivo, da so privabili v oko marsikomu solzo žalosti in sožaljenja. In tako izročili smo truplo nepozabljenega, ki je bil še pred kratkem trdna zaslomba našemu trgu, materi zemlji ter potrjim srcem ostavili tihi grob. Blag mu spomin!

Domače stvari.

— (Kanonik Klun contra „Pavliha“.) Kakor gledé na znano lojalnost naših ultra-katoličkov ni bilo drugače pričakovati, je „Slovenec“ tudi to pravdo porabil v to, da je udaril po budobni narodno-napredni stranki, ki je bajé s to pravdo hotela pridobiti nekako sodno legitimacijo za svojo „revolver-žurnalistiko“!! „Slovenec“ je sicer dobro znano, da imamo mi s „Pavliho“, ki se niti ne tiska več v „Narodni tiskarni“, ravno toliko zveze, kakor „Slovenec“ sam in da pred poroto mora imeti vsak obtoženec zagovornika, a vse to ga istotako malo ženira, kakor faktum, da baš predmet obtožbi g. kanonika Kluna ni bil nič posebno časten za našo „katoliško“ stranko. — Beležeč to pobalsko natolčevanje, nimamo ničesar pripomniti, ker ljudem moralne kakovosti sedanjih faktičnih urednikov „Slovenčevih“ ne prisojamo prav nobene sodbe o dostojnosti ali nedostojnosti žurnalistike. To je v tej zadevi naša prva in zadnja beseda; v ostalem bomo neslanosti olikancev la dr. Pavlica (vide pismo o Svetčevem banketu) prej ko slej prezirali, ker imamo dostojnejega gradiva dovolj.

— (Pojasnilo.) Prejeli smo sledeči dopis: Iz poročila o tiskovni pravdi Klun contra Pavliha v 273. številki „Slovenskega Naroda“ dalo bi se sklepati, da sem jaz v svojem govoru označil kot pisatelja podlistka „Birmanje v Rovtarjih“ nekega g. K. iz Žabnice pri Škofjiloki. To pa ni res. Jaz rekel sem le, da so pri „Slovenecu“ smatrali tega gospoda kot pisatelja, da so pa navzlic temu prenesli tiste „Rovte“ gori v Jesenice. Jaz sam pa nisem imel in nimam nobenega vzroka smatrati za pisatelja tistega podlistka g. K. in za „Rovte“ ravno Žabniško polje. Toliko v pojasnilo. Dr. Iv. Tavčar.*

— (Odbor političnega društva „Edinost“) je sklenil soglasno v svoji seji, vršivši se v nedeljo dne 27. novembra, prijaviti nastopno izjavo: Odbor političnega društva „Edinost“ smatra gg. poslance Vekoslava Spinčiča in dr. Matka Laginjo hrvatsko-slovenskima poslancema: 1. Ker so ju v bratski slogi volili hrvatski in slovenski volilci, in 2. ker ju je priporočilo politično društvo „Edinost“, kojemu je naloga braniti narodne koristi Slovencev in Hrvatov.

— (Neverojetno in vender resnično.) V petek, dné 2. decembra l. 1892 po Kristovem rojstvu, oddali so nekateri gospodje pri Ljubljanskem brzojavnem uradu nastopni telegram: „Slovanski komers — Gradec. Živeli Graški akademiki, gojitelji slovanske vzajemnosti! Naprej zastava Slave!“ Prenedolžni ta telegram, ob katerem bi se po našem mnenju ne mogel spodtikati niti birič Bachove šole, ni našel milosti pri vodstvu brzojavnega urada, katero je odpošiljatelje obvestilo z nemško noto, da je vsebina tega telegrama nedopustna, da torej telegrama v zmislu §. 2. službenih naredeb ni smeti odposlati. Kdor vé, kakšne telegrame razpošiljajo časih nemški naši sodržavljani, in kdor vé, da se je enakih pozdravil o raznih prilikah razposlalo že na stotine, ta si v očigled tega inhibiranja ne more drugega misliti, kakor da vlada pri nas neko izjemno stanje, ker v normalnih razmerah bi kaj takega ne bilo mogoče. Čudno je tudi to, da brzojavno vodstvo neke druge brzojavke: „Živi, cveti

*) Gledé na to pojasnilo vnovič potrjujemo, da dotičnega podlistka ni pisal g. K. in da podlistek ni imel v mislih Žabniških ključarjev. Uredništvo.

rasi slovanska vzajemnost“ ni inhibiralo, najbolj čudno a prekarakteristično pa je za brzojavno vodstvo, da je dalo odpošiljateljem slovenskega telegrama nemšk odlok. Signum temporis.

— (Osobne vesti.) Cesar imenoval je župnika na Ježici g. Frana Povšeta korarjem kolegijalnega kapitlja v Novem mestu. — Notarski kandidat g. Emil Orožen imenovan je kot substitut za izpraznjeno notarsko mesto v Ribnici in je začel poslovati s prvim tega meseca. — Ritmojster Edvard Hanslik, poveljnik žebčarskega oddelka v Salu, premeščen je v Olchowce v Galiciji, na njegovo mesto pride ritmojster Ivan Beutler pl. Heldenstern iz Piseka. — Gospod Mihael Papež, policijski koncipist v Gradci imenovan je policijskim komisarjem policijske direkcije v Gradci.

— (Miklavžev večer „Sokola“ Ljubljanskega) bode danes zvečer v Hafuerjeve pivarne salonu na sv. Petra cesti. Vspored in vatopnino naznanili smo že. Začetek ob 8. uri. Ker so Sokolovi Miklavževi večeri jako priljubljeni, nadejati se je, da bode tudi danes zvečer zabava prav živahna in občinstva prav obilo.

— (Prihodnja slovenska predstava) v deželni gledališči bode v sredo 7. t. m. Pela se bode Zajčeva opereta „Mesečnica“, pred opereto pa se bode igrala prvokrat nova veseloigra v jednem dejanju „Starinarica“, po češkem izvirniku poslovenil Iv. Gornik.

— (Deset kron družbi sv. Cirila in Metoda.) Telovadci Ljubljanskega „Sokola“ poklonili so kot Miklavžev darilo družbi sv. Cirila in Metoda deset kron. Živeli in živeli tudi njih nasledniki! Na zdar!

— (Potrjene šolske knjige.) C. kr. ministerstvo za uk in bogočastje je potrdilo sledeče šolske knjige slovenske: Senekovič A.: „Osnovni nauki iz fizike in kemije za meščanske šole“. I. stopinja. V Ljubljani 1892. Cena vezani knjižici je 50 kr. — Hubad Josip: „Prirodopis za meščanske šole“. V Ljubljani 1892. Cena vezani knjižici 70 kr. — Wiesenthaler Franc: „Latinske vadbe za prvi gimnazijski razred“. 2. tatis. V Ljubljani 1892. Cena vezani knjižici 1 gld. 30 kr. — Vse tri knjige so izšle v tukajšnji zalogi Kleinmayr & Bambergovi.

— (Deželno gledališče.) Sinočna predstava Raimundovega „Zapravljivca“ bila je v celoti prav srečna. V prvem dejanju motile so sicer nekatere negotovosti in zlasti tehniške priprave niso nikakor funkcionirale tako točno, kakor bi se smelo to pričakovati v novem uzornem gledališču. Sploh scenična uprizoritev ni bila niti posebno srečna, niti za čarobno igro dovelj bogata. Izmed predstavjalcev omeniti nam je to pot poleg g. Borštnika, ki je s finim ukusom pogodil velikodušnega a lahkomisljenega zapravljivca Blodvelja, potem izmej gospodov posebno g. Perdana (Voltej) ki se je zlasti v zadnjem aktu odlikoval s tako živahno in srečno igro, da mu je občinstvo izkazalo z glasnim aplavzom svojo zadovoljnost. Tudi kot pevec je povsem zadostoval in mi želimo, da bi imeli še večkrat priliko, zabeležiti tako očividno napredovanje tega jako uporabnega igralca. Gospa Borštnikova igrala je vilo Keristano z umetniškim uznosom in gospdč. Nigrinova bila je ljubka Roza, potem pa rezka gospodinja. Tudi pela je izvrstno in le to je nekoliko motilo, da je imela v drugem dejanju, ki se vrši tri leta pozneje, isto obleko, kakor v prvem. G. Štamcar (Azur) je izborni pel in prav dobro igral. Pohvalno omeniti nam je tudi še gospdč. Slavčevo in gg. Sršena, Verovška in Danila, kateri zadnji se je odlikoval zlasti tudi z elegantnimi kostumi. Sploh smo že večkrat imeli priliko konstatovati, da g. Danilo prav vrlo napreduje in zato vidi se nam — mimogredé povedano — jako neumestna, nepoklicana in netaktna žaljiva opazka v nekem četudi „šaljivem“ listu, tikajoča se tega igralca. Tudi epizodisti so se dobro držali in zlasti gospdč. Kozjakova (stara baba) bila bi prav dobra, da ni po nepotrebnem pretiravala v glasu z neznosnim diskantom. G. Thalmeiner pa se nam je zdel sinoči mnogo bolj lesen, kakor zadnjič. Krivico pa bi storili, ako bi se ne spominjali tudi brhkih in „korajžnih“ Voltejevih otrok. — V obče igralo se je prav dobro in ako navzlic dobri igri predstava ni dosegla tistega popolnega uspeha, kakor je bilo pričakovati, se to nikakor ne sme pisati na rovaš igralcev. — Konečno z zadovoljstvom beležimo

še, da je bilo gledališče razprodano. Nekaj časa bil je pri predstavi navzoč tudi deželne vlade voditelj baron Hein.

— (Srčni mrtvo ud) zadel je v soboto opoludne krojaškega mojstra, 57 let starega Matijo Pojeta na sv. Petra cesti pred brivnico g. Bukovnika in je bil Poje takoj mrtev. Pokojni je že dlje časa tožil zaradi arčnih bolečin.

— (Orožne vaje deželnih brambovcev z l. 1893.) Za štiritedenske orožne vaje l. 1893 odredilo je ministerstvo za deželno brambo: Pri brambovskih pešcih se bode vršila takoj po izobrazbi novincev mala predvaja potem pa glavna orožna vaja. Poklicali se bodo brambovci asentnih let 1892, 1891, 1890, 1888, 1886 in 1883; iz zadnjega letnika izvzeti so vsi oni, ki so že več kot 20 tednov orožnih vaj dovršili; nadalje poklicali se bodo iz vojne rezerve v deželno brambo premeščeni iz asentnega leta 1882; iz asentnega l. 1889 oni, pri katerih skupne orožne vaje ne presegajo 8 tednov, iz l. 1887 skupaj 12 tednov, iz l. 1885 in 1884 skupaj 16 tednov, iz l. 1882 skupaj 20 tednov. Konečno udeležiti se bodo vaj vsi leta 1892, 1889 in 1886 v dopolnilno rezervo brambovsko asentirani, izvzemši iz zadnjega letnika one, ki so skupno dovršili že nad 8 tednov orožnih vaj in iz asentnih letnikov 1890 in 1891 vsi, ki še niso bili pri nobeni orožni vaji.

— (Vreme.) Po nenavadnem mrazu minulih dni dobili smo včeraj namah prav topel dež. Po noči zapadel je nekoliko palcev na debelo sneg, katerega že pridno odvažajo z glavnih mestnih ulic.

* (Velikodušno darilo.) Vodja užitninskega zakupa in posestnik g. Anton Dekleva v Gradcu poslal je povodom smrti svoje soproge gospe Marije Dekleva okrajnemu glavarstvu v Postojini vsoto 500 gld., da jo razdeli mej uboge v Postojinski in Hrenovski župniji, prištevši vikarijate Ubeljsko, Razdrto in Orehek.

— (Nov list v Trstu.) Iz Gorice se poroča „Edinosti“, da hoče dr. Mahničeva stranka v Trstu osnovati nov strankarski list, ki bi izhajal po dvakrat na mesec po receptu „Stare Soče“. V Gorici baje knezoškof ni dovolil ustanoviti tak list, ker bi le pospeševal razdor v duhovstvu. Zatekli so se torej v Trst, ker upajo najti ugodnejša tla svojim bratomornim nakanam. Tužna nam majka!

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi v sredo, dne 7. decembra svojo tretjo redno zborovo sejo za zimski tečaj 1892/93 z nastopnim vsporedom: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Poročilo slavnostnega odseka, 4. Slučajnosti. Začetek ob 1/8. uri zvečer. Lokal: Kastners Restauration „zum Magistrat“, I. Lichtenfelsgasse Nr. 1.

— (V Zagrebu umrl je) v soboto zjutraj nagloma predsednik kralj. sodnega dvora g. Vladislav vitez Cuculič-Bitorajski v najlepši moški dobi. Pokojni rodil se je l. 1845 v Zagrebu. Bil je strog sodnik, kar so občutevali zlasti hrvatski časnikarji in si je pridobil posebno zasluge za jetnišničarstvo na Hrvatskem. Predsednik sodišču bil je od l. 1888. Od l. 1890 bil je tudi direktor glasbenega zavoda, ki je v njem zgubil mnogo, kajti delal je neumorno za prospeh zavoda.

Razne vesti.

* (Poslanec Nedella.) ki je, kakor znano, odložil svoj maudat, pisal je Opavskemu sodišču iz Italije, da je le zaradi bolezni šel v Italijo. Kakor kmalu ozdravi, javil se bode pred sodiščem.

* (Državni svet in šanzonetne pevke.) Beligradsko redarstvo je prepovedalo tujim šanzonetnim pevkam prepevati po gostilnah in kavarnah. Podkrepijo je to prepoved s tem, da te pevke poleg javnega petja tirajo pod roko še drug posel. Velik del „nočnih kavarn“ je vsled te prepovedi na veliki škodi. Občina ki je v opoziciji proti državni policiji dovolila pa je „tingel-tangelu“ zopet dohod v kavarne, trdeč, da samo ona sme prepovedovati take stvari. Ker ni hotel odnehati niti policijski prefekt niti mestni načelnik, prišlo je vprašanje pred državni svet, ki je po dolgi in burni seji odločil, da ima prav načelnik mesta, da torej šanzonetke smejo zopet prepevati in zabavati užitka iskajoče gospode. Navzlic temu se dozda še niti jedna pevka ni osmelila, da zopet nastopi. Glavar policije je namreč izjavil, da bode tudi proti sklepu državnega sveta vzdržal svojo prepoved če treba z orožno silo.

* (Za kolero je umrlo na Nemškem) po uradnih poročilih izmej 19.647 zbolelih 8575 osob. V Hamburgu jih je umrlo 7611 izmej 17.975 zbolelih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 4. decembra, Komers slovanskih vseučilišnikov sijajno uspel. Udeležencev preko 300. Navzočni državni poslanec Masaryk, rektor dr. Schlager in profesor dr. Krek. Masaryk večkrat frenetično pozdravljen, imel daljši govor.

Pariz 5. decembra. Kazimir Perier je odklonil sestaviti novo ministerstvo. Predsednik republike Carnot pooblastil sedaj radikalnega naučnega ministra, kateremu se pa oportunisti upirajo.

Lüttich 5. decembra. Pred Cocherillovo tovarno v Seraingu eksplodirala dinamitna bomba. Jeden uradnik je lahko ranjen; škoda ni velika.

Peterburg 5. decembra. Saratovsko vojno sodišče obsodilo je izgrednike, ki so za časa kolere uprizorili upor in sicer 23 zatožencev na smrt, 38 zatožencev na prisilno delo v Sibiriji in 18 zatožencev na daljši zapor.

Loterijske srečke 3. decembra.

Na Dunaji: 63, 84, 4, 77, 41.
V Gradcu: 57, 37, 72, 22, 84.

Tuji:

4. decembra.

Pri **Mati**: Weizer, Egli, Schwarz, Fischer, Braun z Dunaja. — Steinharter iz Monakovega. — Stadler iz Maribora. — Kramer iz Kočevja.

Pri **Slonu**: Dr. Schmidinger iz Kamnika. — Globočnik iz Kranja. — Böhm iz Budimpešte. — Pollak iz Gradca. — Cegnar iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Coray iz Pulja.
Pri **bavarskem dvoru**: Brandstätter iz Beljaka. — Schleimer iz Kočevja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nego	Mo-krina v mm.
3. dec.	7. zjutraj	741.9 mm.	— 0.6° C	sl. vzh.	obl.	3.20 mm.
	2. popol.	740.0 mm.	2.0° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	737.0 mm.	0.4° C	brezv.	obl.	snega.
4. dec.	7. zjutraj	730.6 mm.	— 6.6° C	brezv.	obl.	16.70 mm.
	2. popol.	726.2 mm.	2.0° C	sl. zah.	obl.	dežja.
	9. zvečer	721.9 mm.	0.8° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 1.0° in 0.7°, za 0.3° in 0.3° pod normalno.

Dunajska borza

dné 5. decembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	97.80	97.85
Srebrna renta	97.50	97.60
Zlata renta	115.45	115.45
5% marčna renta	100.50	100.60
Akcije narodne banke	984.—	980.—
Kreditne akcije	315.75	315.50
London	119.80	119.95
Srebro	—	—
Napol.	9.56	9.56 1/2
C. kr. cekini	5.68	5.66
Nemške marke	58.85	58.90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. 75 k.
Državne srečke iz l. 1864	100	188
Ogerska zlata renta 4%	113	60
Ogerska papirna renta 5%	100	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	125
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	25
Kreditne srečke	100 gld.	192
Rudolfove srečke	10	23
Akcije anglo-avstr. banke	120	150
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	244	—

Zahvala.

Vsem dragim prijateljem, znancem in sorodnikom, kateri so se pogreba moje rajne nepozabne soproge udeležili, izrekam na tem mestu svojo najpriščnejšo zahvalo. Sosebno mi se je zahvaliti gg. c. kr. sodnijskim in davkarskim uradnikom, zatem gg. uradnikom šneperške graščine za njih udeležbo pri pogrebem sprevedu, gg. darovateljem krasnih vencev in gg. pevcem za njih krasno gniljivo petje pred hišo in na pokopališču. Vsem še jedenkrat moja najtoplejša zahvala!

V Loži, dné 3. decembra 1892.

Ljudevit Weber,
c. kr. davkar.

(1324)

Marsala Florio.

Znamka S. O. M. — Najboljše laško namizno vino, priporočajo je zdravniki za krepitev slabotnim, bolnim in prebolelim.

Steklenica 1 gld.

Piccoli-jeva lekarna

„Pri angelju“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—13)

Gospodu lekarničarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisana potrjujeva s tem, da Vi že **18 let** dobivate **marsalsko vino** iz naših kletij in sicer vedno najboljše. Pooblaščava Vas, da smete to pismo priobčiti, da se potrdi resnica, in znamenjujeva se z velespoštovanjem

J. & V. Florio.

V Palermu (v Italiji), decembra meseca 1891.

(60—4)

božična

Za gospode:

Kožuhovi sacco, menčikovi, zim-ske suknje, obleke, ponočne suknje, zavratniki itd.

Za dečke in otroke:

Obleke, kostumi, menčikovi.

Za gospé in gospice:

Plišni jaqueti, zgornje suknje, gledališni plašči, mufi, boa, čepice itd.

Za deklice:

Drsalne jopice in plašči.

Vse to (1321—1)

v vsaki velikosti in po najnižjih cenah!

Pri **GRIČARJI & MEJAČI**

(preje M. Neumann)

v Ljubljani, Slonove ulice št. 11.

Praktična

partija

Dva učenca

se takoj vsprejmeta v specerijsko prodajalnico
Jer. Reitz, Ljubljana, Kravja dolina.
(1308—2)

Za našo dečo

primerna

Miklavževa darila

v veliki izbéri in po najnižjih cenah
pri (1311—3)

J. Giontini-ju

trgovina s knjigami in papirjem v Ljubljani.

Važen aviso

gospodom

oštirjem in hotelierjem!

V novo zalagališče izključno pristnih italijanskih vin Mihaela Simone v Biscaglia (pokrajina Bari) v novi hiši gospoda Buzzolini-ja v Vodmatu pri Ljubljani dospela so nova vina, in sicer: bela, muškata, sladka in trpka, črna, sladka in trpka. (1322—1)

Kakovost in cene klubujó vsaki konkurenci!

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Arabska guma, skledice za gumi, tablete za gumi, herbariji, krasopisne predloge, črtala od kavčuka, gosja peresa, škripčna peresa, kreda bela in baryasta, držala za kredo, črtala, črtani listi, brisalne deščice, brisalni gumi, pivnik, predloge za slikanje, kovinska tinta, milimeterski papir, glasbene mape, natorni gumi, natorni papir za risanje, nigrivorin, beleznice, beležne tablice, slikarske ploščice, škarje za papir, lepenka, klejne table, suhe barve, prozorno platno, prozorni papir, čopiči, portfeljni klini, preparacijski zvezki, (1024) strgalni gumi. III. (13)

Št. 10.386.

Razpis.

(1323)

Na Kranjskem popolniti so sledeča mesta

okrožnih zdravnikov

in sicer:

1. V Bohinjski Bistrici z letno plačo 800 gld.;
2. v Črnomlju z letno plačo 800 gld.;
3. v Kočevski Reki z letno plačo 800 gld.;
4. v Železnikih z letno plačo 800 gld.;
5. v Logatci z letno plačo 600 gld.;
6. v Radovljici z letno plačo 600 gld.;
7. v Št. Petru na Krasu z letno plačo 600 gld.

Prosilci za jedno teh mest uložé naj svoje prošnje pri deželnem odboru kranjskem v Ljubljani

do 27. decembra 1892. l.

ter v njih dokažejo svojo starost, upravičenje do izvrševanja zdravniške prakse, avstrijsko državljanstvo, fizično sposobnost, neomadeževano življenje, dosedanje službovanje ter znanje slovenskega in nemškega jezika.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dné 28. novembra 1892.

Štev. 195.

(1320—1)

Vinska dražba pri Veliki Nedelji.

V četrtek, dné 15. decembra t. l., se bode pri graščini Velikonedeljski po priliki

400 hektolitrov

graščinskega in cerkvenega vina

v kleti graščine Velikonedeljske brez posode po javni dražbi oddajalo.

Začetek dražbe bode ob 11. uri dopoldne, kadar pride poštni vlak.

Oskrbništvo graščine Velikonedeljske

dné 23. novembra 1892.

Anton Jesih, oskrbnik,